

مقدمه: آسم یک وضعیت بالینی است که فاکتورهای سلولی و ژنتیکی مختلفی در ایجاد آن دخیلند و تعداد روز افزونی از جمعیت را تحت تاثیر قرار می دهد. پلی مورفیسم های تک نوکلئوتیدی در ژن های کد کننده مولکول هایی که نقش مهمی در ایمونوپاتوژنز آسم دارند، اخیرا به عنوان عوامل مستعد کننده ژنتیک مورد توجه قرار گرفته اند. در این مطالعه ارتباط احتمالی دو SNP از ژن ADAM33 (a disintegrin and metalloprotease 33) که در تغییر شکل مجاری هوایی دخیلند و در نتیجه با استعداد ابتلا به آسم در ارتباطند، مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش ها: ۱۹۳ نفر از افراد مبتلا به آسم و ۱۸۵ نفر از افراد سالم در این مطالعه مورد -شاهدی مورد بررسی قرار گرفتند. روش PCR در این مطالعه استفاده شد و باندهای مشخصی تکثیر شده و فراوانی ژنوتیپ های پلی مورفیسم های rs2280091 (T1) و rs2787094 (V4) از ژن ADAM33 با روش RFLP و به ترتیب با استفاده از آنزیم های NcoI و PstI مشخص گردید.

یافته ها: مقایسه ی فراوانی ژنوتیپ های T1 و V4 در بیماران مبتلا به آسم و گروه کنترل نشان داد که تفاوت معنی داری بین این دو گروه وجود ندارد (مقادیر ارزشی به ترتیب $p=0.54$ و $p=0.85$). از طرف دیگر، هیچ ارتباط معنی داری در آلل های این دو پلی مورفیسم T1 و V4 نیز مشاهده نشد (به ترتیب $p=0.15$ و $p=0.47$).

نتیجه گیری: در راستای مطالعات دیگر که در جمعیت های مختلف صورت گرفته است، مطالعه ی ما نیز هیچ ارتباط معنی داری را در فراوانی ژنوتیپ و آلل پلی مورفیسم های T1 و V4 از ژن ADAM33 و استعداد ابتلا به آسم در جمعیت آذری ایران نشان نداد. تفاوت های ژنتیکی در گروه های مختلف قومی ممکن است در چنین

نتایج متناقضی دخیل باشد. مطالعات بیشتر در جمعیت های با تعداد بیشتری از بیماران و افراد سالم برای نتیجه گیری اظهارات برای دخالت پلی مورفیسم های ADAM33 در آسم مورد نیاز است.